

ශ්‍රී ලංකාවේ තේ කර්මාන්තය -තේ වගාවේ ඉතිහාසය, වර්තමානය හා අනාගත ප්‍රවණතා

ඩී. එම්. කරුණාදාස දිසානායක

භූගෝල විද්‍යා අංශය

කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය.

1. තේ පැළයේ ඉතිහාසය

තේ ගසෙහි උද්භිද විද්‍යාත්මක නාමය වනුයේ **කැමිලියා සිනෙන්සිස් (Camillia Senensis)** ය. තේ පැළය නැගෙනහිර ඉන්දියාවේ, උතුරු තායිලන්තයේ සහ දකුණු චීනයේ කඳුකර කැලැබද ප්‍රදේශවල ස්වාභාවිකව හටගත් පැළ විශේෂයකි. තේ පානයක් වශයෙන් ප්‍රථමයෙන්ම හඳුන්වා දී ඇත්තේ ක්‍රි. පූ. 2737 දී චීනයේ **ෂෙන්ඡුං** අධිරාජ්‍යා විසින්ය. එමෙන්ම ඉපැරණි චීන සහ ජපන් පුරාවෘත්තවල ද විශ්ලිත තේ කොළවල සාරයෙන් සාදා ගන්නා බීමක් පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත. තේ පිළිබඳව මුල්ම ලිඛිත සාක්ෂි හමු වන්නේ ක්‍රි. පූ. 350 ට අයත් **එර්හා (erhya)** නම් ඉපැරණි චීන ශබ්ද කෝෂයක ය. ඉන්පසු ක්‍රි. ව. 780 දී තේ පිළිබඳ සඳහන් කර ඇති පළමු නිබන්ධනය **ලුයු (Luyu)** නම් පුද්ගලයෙකු විසින් පළකර ඇත. එහි තේ කොළ, තේ දළු නෙළා ගන්නා ආකාරය, අතින් සකස් කර වියළා ගන්නා ආකාරය ආදිය පිළිබඳ විස්තර කර ඇත. (ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය - 2007) මේ අනුව ප්‍රථමයෙන් තේ වගාව මෙන්ම පානයක් වශයෙන් ද තේ හඳුනා ගන්නා ලද්දේ චීනය විසිනි. එසේ චීනයෙන් ආරම්භ වූ තේ වගාව සහ තේ පානය පසුකාලීනව ක්‍රමයෙන් විවිධ රටවලට ද ව්‍යාප්තව ඇත. ඒ අනුව ක්‍රි. ව. 800 දී චීනයෙන් ජපානයට තේ හඳුන්වා දී ඇත. එහිදී තේ ජනප්‍රිය පානයක් ලෙස ප්‍රචලිත වී ඇත. මෙලෙස ජපානයේ දී තේ පානයක් වශයෙන් ජනප්‍රිය වීමට පෙර වසර 500 ක් පමණ චීනය තේ හඳුනාගෙන තිබුණේ ප්‍රධාන වශයෙන් ඖෂධයක් වශයෙනි.

ඉන්පසුව ක්‍රි. ව. 1559 දී වෙනිසියානු ලේඛකයෙකු වූ **ගියාන් බැට්ස්ටා රූමුසියෝ** විසින් තේ යුරෝපයට හඳුන්වා දී ඇත. එසේ යුරෝපයට තේ හඳුන්වා දෙන විට යුරෝපයේ ජනප්‍රිය එකම පානය වී ඇත්තේ කෝපි ය. යුරෝපයට ක්‍රි. ව. 1559 දී තේ හඳුන්වා දුන්නත් තේ පිළිබඳ පළවී ඇති මුල්ම සටහන හමු වන්නේ 1615 දී ආර්. එල්වින්හැම් විසින් ලියන ලද්දයි. එමෙන්ම යුරෝපය තුළ තේ අලෙවිය ආරම්භ වී ඇත්තේ 1657 දී ලන්ඩනයේ “**ගැල්සිස් කෝපි හවුස්**” හිදීය. ඉන්පසුව යුරෝපයෙහි තේ පානයක් වශයෙන් ව්‍යාප්ත වී ඇත. (ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය -2007)

1684 දී ඕලන්ද ජාතික ජේ. අයි. එල්. රේකබ්සන් (J.I.L. Rekabson) විසින් ඉන්දුනීසියාවට ව්‍යාප්ත කර ඇත. චීනයෙන් ඉන්දුනීසියාවට ගෙන යාමෙන් එහි තේ වගාව ආරම්භ වී ඇත. එයින් පසුව චීන තේ ඒකාධිකාරිය ද බිඳ වැටී ඇත. ඉන්පසුව 19 වැනි සියවස ආරම්භයේ දී චීනයෙන් ඉන්දියාවට ද තේ වගාව හඳුන්වා දී ඇත. එසේ වුවත් ඉන්දියාවේ වාණිජ මට්ටමෙන් තේ වගාව ආරම්භ වී ඇත්තේ 1832 දී **මේජර රොබට් බෲක්** විසින් **ඇසෑමයේ සිබයාගර්** දිස්ත්‍රික්කය තුළ කැලයේ ස්වාභාවිකව වැඩුණු තේ සොයා ගැනීමෙන් පසුව ය. ඉන්පසුව ප්‍රධාන වශයෙන් තේ ව්‍යාප්ත වී ඇත්තේ ශ්‍රී ලංකාවේ ය. ඒ ක්‍රි. ව. 1839 දීය.

මෙලෙස තේ වගාව ව්‍යාප්ත වී ඇති අතර තේ පානයක් වශයෙන් ජනප්‍රිය වීමද ශීඝ්‍රයෙන් සිදු වී ඇත. එය එම කාලයේදී තේ නිෂ්පාදන ප්‍රමාණයන් සහ අපනයන ප්‍රමාණයන් දෙස බැලීමේදී පැහැදිලි වේ. ඒ අනුව 1805 දී එංගලන්තය විසින් තේ කි. ග්‍රෑම් 30ක් ආනයනය කර ඇති අතර 1888 දී ඉන්දියාව විසින් තේ කිලෝග්‍රෑම් මිලියන 120ක් නිපදවා ඇත.

මෙලෙස ක්‍රමයෙන් ලොව පුරා ව්‍යාප්ත වූ තේ වගාවේ සහ පරිභෝජනයේ වර්තමාන තත්වය දෙස බලන විට ලෝකයේ රටවල් රැසකම තේ වගා කිරීම සහ තේ පරිභෝජනය කිරීම ද සිදුවේ. ඒ අනුව 2004 වසරේ දී ලොව තේ වගාව සඳහා හෙක්ටයාර් 27,16856 ක බිම් ප්‍රමාණයක් යොදවා ඇත. එමෙන්ම වාර්ෂිකව තේ මෙට්‍රික් ටොන් දහස් 3,150 ක් පමණ නිෂ්පාදනය කරන අතර වාර්ෂිකව ලෝක

වෙළඳපොලට තේ මෙට්‍රික් ටොන් දහස් 1,490 ක් පමණ සපයයි. ලෝක තේ පරිභෝජනය සලකා බලන විට වාර්ෂිකව ලොව විවිධ රටවල් ගණනාවක් විසින් තේ මෙට්‍රික් ටොන් දහස් 2,191ක් පමණ පරිභෝජනය කරයි. (වාර්ෂික වාර්තාව, ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය, 2004)

මේ අනුව තේ වගාව වර්තමානය වනවිට ලෝකයේ රටවල් රැසක ව්‍යාප්ත වීමෙන් එම රටවල ආර්ථිකයන් ශක්තිමත් කිරීමට දායක වන වැවිලි හෝගයක් බවට පත්ව ඇත.

2. ශ්‍රී ලංකාවේ තේ වගාව ආරම්භය

ශ්‍රී ලංකාවට තේ පැළය හඳුන්වා දී ඇත්තේ 1839 දී ඉන්දියාවේ ඇසෑම් ප්‍රාන්තයෙනි. ඒ අනුව ඇසෑම් තේ මූලිකව ශ්‍රී ලංකාවේ පේරාදෙණිය උද්භිද උද්‍යානයේ සිටුවා ඇති අතර එයින් 1840 දී තේ පැළ 205 ක් ලැබී ඇත. එය මෙරටදී ඇසෑම් තේ පැළය (Indigenous Assam Tea) උපත ලැබීමයි මෙසේ ශ්‍රී ලංකාවට ඇසෑම් තේ හඳුන්වා දී ඇත්තේ ඉන්දියාවේ උද්භිද විද්‍යා විශේෂඥයෙකු වූ ආචාර්ය වොලික් විසින්ය. එකල පේරාදෙණිය උද්භිද උද්‍යානයේ පාලකයාව සිටි නොමන්සෙල් විසින් එම තේ පැළවලින් තෝරා ගත් කොටසක් නුවරඑළිය ප්‍රදේශයේ සිටු වීමෙන් මෙරට තේ වගාවේ ව්‍යාප්තිය ආරම්භ විය.

ඒ අනුව ක්‍රි. ව. 1840-1864 කාලය තුළ පෞද්ගලික වතු කිහිපයක තේ වගාවට සම්බන්ධ අත්හදා බැලීම් සහ තේ වගා කිරීම කර ඇත. එනම් 1841 දී පුස්සල්ලාවේ රොක්වයිල්ඩ් වතුයායේ වතු පාලක මොරිස් වර්මිස් විසින් ද ජේම්ස් අර්වින් විසින් දොළොස්බාගේ පෙනිලන් වත්තේ ද තේ වගා කර ඇත. ඉන්පසුව 1850 වන විට නාගස්තැන්න, දිඹුල, රදැල්ල ආදී වතු කිහිපයක තේ වගා කර තිබේ. මෙසේ විවිධ ප්‍රදේශවල තේ වගාව සිදු වුවද ඒවා ක්‍රමවත් අයුරින් සිදු වී නැත.

වගු අංක 01 : ශ්‍රී ලංකාවේ තේ වගා බිම් ප්‍රමාණය (1867-1920)

වර්ෂය	බිම් ප්‍රමාණය හෙක්.	වර්ෂය	බිම් ප්‍රමාණය හෙක්.
1867	19	1959	234676
1873	280	1965	240611
1878	4700	1971	241770
1883	32000	1980	244813
1893	183000	1984	227874
1898	273000	1995	187971
1903	364000	2002	210621
1908	380000	2003	187971
1915	392000	2004	210621
1920	409500	2005	221969
1935	225713	2006	222000
1941	223208	2007	222000
1947	224229	2008	222000
1953	232490		

ඉන්පසුව 1867 දී ස්කොට්ලන්ත ජාතික ජේම්ස් ටෙලර් විසින් මහනුවර හේවාහැට ලෑල්කඳුර නම් කෝපි වත්තේ මෙරට ක්‍රමවත් තේ වගාව ආරම්භ කරන ලදී. එමෙන්ම ඔහු විසින් ක්‍රමවත් අයුරින් තේ දළ නෙළීම, තේ දළ සකස් කිරීම, හා තේ අලෙවි කිරීම ආදිය ද ආරම්භ කර ඇත.

මෙලෙස ආරම්භ වූ මෙරට තේ වගාව ශ්‍රී සුයෙන් ව්‍යාප්ත වී ඇත. 1867 සිට 1984 දක්වා වර්ෂ කීපයක තේ වගා බිම් ප්‍රමාණයන් වගු අංක 01 හි දක්වා ඇත.
 මූලාශ්‍රය : ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය, වාර්ෂික වාර්තාව, 2009.

3. තේ වගාවේ ව්‍යාප්තිය

නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයේ අක්කර 19 කින් ආරම්භ වූ මෙරට තේ වගාව වර්තමානය වන විට දිස්ත්‍රික්ක 13ක ව්‍යාප්ත වී ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේ තේ වගාවේ ව්‍යාප්තිය උන්නතාංශය අනුව, දේශගුණික කලාප අනුව සහ දිස්ත්‍රික්ක අනුව හඳුනා ගත හැකිය. දේශගුණික කලාප අනුව ගත් විට තේ වගාවට හිතකර භෞතික සාධක වන වර්ෂාපතනය, උෂ්ණත්වය, පස සහ බෑවුම ආදිය හිතකරව ඇති තෙත් කලාපය ආශ්‍රිතව තේ වගාව වැඩි වශයෙන් ව්‍යාප්ත වී ඇත. උන්නතාංශ කලාප අනුව ද තේ වගාවේ ව්‍යාප්තිය පහත දැක්වේ. වගු අංක 02

වගු අංක 02 : උන්නතාංශ කලාප අනුව තේ වගා බිම් ප්‍රමාණය

කලාපය	උස මට්ටම (මුහුදු මට්ටමේ සිට)	බිම් ප්‍රමාණය h.
කඳුරට - උස් බිම් තේ	මීටර් 1220 ට වැඩි	41137
මැදරට - මැදි බිම් තේ	මීටර් 610-1220 අතර	71018
පහතරට - පහත් බිම් තේ	මීටර් 0-610 අතර	109814
එකතුව		22197

මූලාශ්‍රය : ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය, වාර්ෂික වාර්තාව, 2009.

ශ්‍රී ලංකාවේ දිස්ත්‍රික්ක අනුව තේ වගා බිම් ප්‍රමාණය වගු අංක 03 හි දැක්වේ.

වගු අංක 03 : දිස්ත්‍රික්ක අනුව තේ වගා බිම් ප්‍රමාණය

දිස්ත්‍රික්කය	බිම් ප්‍රමාණය (හෙක්.)	දිස්ත්‍රික්කය	බිම් ප්‍රමාණය (හෙක්.)
1. කොළඹ	194	14. මුලතිව්	0
2. ගම්පහ	0	15. මඩකලපුව	0
3. කළුතර	7066	16. අම්පාර	0
4. මහනුවර	21975	17. ත්‍රිකුණාමලය	0
5. මාතලේ	5073	18. කුරුණෑගල	29
6. නුවරඑළිය	49828	19. පුත්තලම	0
7. ගාල්ල	24920	20. අනුරාධපුරය	0
8. මාතර	23436	21. පොළොන්නරුව	0
9. හම්බන්තොට	397	22. බදුල්ල	30369
10. යාපනය	0	23. මොණරාගල	899
11. කිලිනොච්චි	0	24. රත්නපුර	38759
12. මන්නාරම	0	25. කෑගල්ල	7676
13. වවුනියාව	0		
එකතුව			210621

මූලාශ්‍රය : ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය, වාර්ෂික වාර්තාව, 2009.

4. තේ නිෂ්පාදනය

ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රධාන අපනයන භෝගය වන තේ වගාවේ නිෂ්පාදනය - මුළු නිෂ්පාදනය, උන්නතාංශය, හා තේ නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලිය යන ප්‍රධාන ආකාර තුනක් යටතේ දැක්විය හැකිය. ලෝකයේ තේ නිෂ්පාදන රටවල් අතුරින් 4 වැනි ස්ථානය හිමි වී ඇති ශ්‍රී ලංකාවේ සමස්ත නිමි තේ නිෂ්පාදන ගත්විට එහි විවිධ වෙනස්කම් හඳුනාගත හැකිවේ. ඒ අනුව 1996 - 2004 දක්වා මෙරට මුළු නිමි තේ ප්‍රමාණය වගු අංක 04 හි දක්වා ඇත.

වගු අංක 04ට අනුව මෙරට වාර්ෂික නිෂ්පාදන ප්‍රමාණයෙහි වෙනස්කම් කීපයක් හඳුනාගත හැකිවේ. එනම් 1996 දී දහස් 258.4 ක් වූ මෙරට තේ නිෂ්පාදන ප්‍රමාණය 2000 වර්ෂය වනවිට මෙට්‍රික් ටොන් දහස් 306.8 ක් දක්වා මෙට්‍රික් ටොන් 48,000 කින් පමණ වැඩි වී ඇත. ඒ අනුව මෙරට තේ නිෂ්පාදනයේ වැදගත් වර්ෂයක් ලෙස 2000 වසර පෙන්වා දිය හැක.

වගු අංක 04 : ශ්‍රී ලංකාවේ තේ නිෂ්පාදනය

වර්ෂය	ප්‍රමාණය (මෙ. ටොන් දහස්)
1996	258.4
1997	277.4
1998	280.1
1999	284.2
2000	306.8
2001	296.3
2002	310.6
2003	304.8
2004	309.4
2005	317.2
2006	310.8
2007	305.2
2008	318.0

මෙරට තේ නිෂ්පාදනය පළමු වරට මෙට්‍රික් ටොන් දහස් 300 ඉක්මවා යාමයි. එමෙන්ම 2004 වර්ෂය ද තේ නිෂ්පාදනයේ වැදගත් වර්ෂයක් වේ. ඒ මෙරට තේ නිෂ්පාදනයේ ඉහළ ම අගය වාර්තා වී ඇති වර්ෂය වීම නිසාය. ඒ අනුව 2003 වර්ෂයට වඩා 2004 වර්ෂයේ මෙරට තේ නිෂ්පාදනය මෙට්‍රික් ටොන් 4,000 කින් පමණ වැඩි වී ඇත. උන්නතාංශ කලාප අනුව ද මෙරට තේ නිෂ්පාදනය පිළිබඳ වෙනස්කම් හඳුනාගත හැකි වේ.

මූලාශ්‍රය : ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය, වාර්ෂික වාර්තාව, 2009.

වගු අංක 05 හි දක්වා ඇත්තේ 2007 සහ 2008 වර්ෂ වල උන්නතාංශ කලාප අනුව මෙරට තේ නිෂ්පාදනයයි.

වගු අංක 05 : උන්නතාංශ කලාප අනුව තේ නිෂ්පාදනය

උන්නතාංශ කලාපය	2007 මෙ.ටොන් දහස්	2008 මෙ.ටොන් දහස්
කඳුරට	73.9	84.0
මැදුරට	50.9	49.0
පහතරට	180.4	185.0

වගු අංක 05 ට අනුව වැඩිම තේ නිෂ්පාදනයක් ඇත්තේ පහතරට තේ වකු වලින්ය. උඩරට සහ මැදුරට තේ නිෂ්පාදනය පහළ බැසීමක් හඳුනාගත හැකි පහතරට තේ නිෂ්පාදනය වැඩි වී ඇත.
මූලාශ්‍රය : ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය, වාර්ෂික වාර්තාව, 2009.

2008 වසරේ දී උඩරට සහ පහතරට නිෂ්පාදනයන් සසඳා බැලීමේ දී පහතරට තේ නිෂ්පාදනය මෙට්ට්ට්කට් ටොන් දහස් 101 කින් වැඩිය. මේ අනුව උන්නතාංශ කලාප අනුව මෙරට තේ නිෂ්පාදනයට 50% වඩා වැඩි දායකත්වයක් ලැබෙන්නේ පහතරට තේ නිෂ්පාදනයෙනි.

ශ්‍රී ලංකාවේ තේ නිෂ්පාදනය, සාම්ප්‍රදායික තේ නිෂ්පාදනය හා සී. ටී. සී. තේ නිෂ්පාදනය යන ප්‍රධාන ආකාර දෙකට අනුව කරයි. මෙම තේ නිෂ්පාදන ක්‍රම දෙක අනුව ද මෙරට තේ නිෂ්පාදන ප්‍රමාණයන් හඳුනාගත හැකි ය. මෙම ක්‍රම දෙකෙන් මෙරට තේ නිෂ්පාදනයට 95% ක දායකත්වයක් සාම්ප්‍රදායික ක්‍රමය මගින් ලබාදේ. 2004 වර්ෂයේ දී සාම්ප්‍රදායික තේ නිෂ්පාදනය උන්නතාංශ කලාප අනුව වගු අංක 06 හි දක්වා ඇත . 1990-2004 දක්වා සී. ටී. සී. ක්‍රමයට තේ නිෂ්පාදන ප්‍රමාණයන් හා කර්මාන්ත ශාලා සංඛ්‍යාව වගු අංක 07 හි දක්වා ඇත.

වගු අංක 06 : සාම්ප්‍රදායික ක්‍රමයට නිෂ්පාදිත තේ ප්‍රමාණය

පිහිටීම උස් ප්‍රමාණය	2004 මෙ. ටොන්
කඳුකර	678,24
මැදුරට	43,357
පහතරට	180,808
එකතුව	291990

මූලාශ්‍රය: ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය, වාර්ෂික වාර්තාව, 2004.

වගු අංක 07: සී.ටී.සී. ක්‍රමයට තේ නිෂ්පාදනය, 1990-2004

වර්ෂය	සී.ටී.සී. ක්‍රමයට තේ නිෂ්පාදනය කරන කර්මාන්ත ශාලා සංඛ්‍යාව	නිෂ්පාදනය කළ සී.ටී.සී.තේ ප්‍රමාණය මෙ. ටොන්
2000	28	17,511
2001	27	17,141
2002	26	17,848
2003	26	17,589
2004	24	16,099

මූලාශ්‍රය: ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය, වාර්ෂික වාර්තාව, 2004.

5. තේ අපනයනය සහ විදේශ විනිමය

ශ්‍රී ලංකාවේ තේ නිෂ්පාදනයේ මූලික අරමුණ වී ඇත්තේ විදේශ වෙළඳපොළ සඳහා අපනයනය කිරීමයි. ඒ අනුව මෙරට නිෂ්පාදිත තේ ප්‍රමාණයෙන් 95% කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් විදේශ වෙළඳපොළට අපනයනය කරයි. ලෝක වෙළඳපොළට තේ අපනයනය කරන රටවල් (චීනය, ඉන්දියාව, කෙන්යාව, ශ්‍රී ලංකාව) අතුරින් 2008 වසර වනතුරුම ශ්‍රී ලංකාවට 4 වන ස්ථානය හිමි වී ඇත. එමෙන්ම ලෝක තේ

වෙළඳපොළෙන් 2008 වසරේ දී 195% ක කොටසක් හිමිකර ගැනීමට ශ්‍රී ලංකාව සමත් වී ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේ තේ අපනයනය වාර්ෂිකව මෙට්‍රික් ටොන් 280 ක් පමණ වේ. ඒ අනුව 2004 වර්ෂයේ තේ තොග, තේ මළ, ක්ෂණික තේ ආදී විවිධ වර්ග යටතේ අපනයනය කළ ප්‍රමාණයන් වග අංක 08 හි දක්වා ඇත.

වග අංක 08 : විවිධ වර්ග යටතේ තේ අපනයනය-2004

වර්ගය	ප්‍රමාණය (මෙ.ටොන්)
තේ තොග	186,612
තේ පැකට්	68,543
තේ මළ	17,835
ක්ෂණික තේ	2,349
වෙනත් තේ වර්ග	13,839

මේ අනුව ශ්‍රී ලංකාව වාර්ෂිකව විශාල තේ ප්‍රමාණයක් අපනයනය කිරීමෙන් ලෝක තේ අපනයනයෙහි ප්‍රධාන ස්ථානයක් හිමි කර ගත්ත ද තේ අපනයන රටවල් දෙස බලන විට නොවෙනස් අපනයන රටාවක් පවත්වා ගැනීමට ශ්‍රී ලංකාව අසමත් වී ඇත.

මූලාශ්‍රය : ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය, වාර්ෂික වාර්තාව, 2004.

ඒ අනුව මෙරට තේ අපනයනය කරන රටවල් අතුරින් 20 වන සියවසේ පළමු අර්ධය තුළදී මෙරට මුළු තේ අපනයනයෙන් 60% - 70% අතර ප්‍රමාණයක් ලබා ගනිමින් ප්‍රධාන ගැනුම්කරු වීමට එක්සත් රාජධානිය සමත් ව ඇත. එමෙන්ම ඊට වඩා අඩු දායකත්වයක් වුවද එලදායී සහයෝගයක් දක්වමින් ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය, ඕස්ට්‍රේලියාව, ඉරාකය, සහ දකුණු අප්‍රිකාව යන රටවල් මෙරට තේ ගැනුම්කරුවන් අතරට එක් වී ඇත. නමුත් මෙම තත්වය 1965 වනවිට වෙනස් වී ඇත. එනම් මෙරට සාම්ප්‍රදායික තේ අපනයනකරුවන් වන එක්සත් රාජධානිය, ඕස්ට්‍රේලියාව, ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය යන රටවලින් ලැබුණ දායකත්වය ශ්‍රීඝ්‍රයෙන් අඩු වී ඇත. ඒ අනුව එක්සත් රාජධානියේ දායකත්වය 1975 පමණ වනවිට 40% කින් පමණ අඩු වී ඇත. 1980 වනවිට මෙම තත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් වී ඇත. ඒ මෙරට විශාලම ගැනුම්කරුගේ පුළුල්ව පැතිරුණු ශක්තිය කෙරෙහිව දෙසට යොමු වීමයි. එතැන් සිට සැලකිය යුතු කාලයක් පුරා මෙරට තේ අපනයනය කරන ප්‍රධාන තනි ගැනුම්කරුවෙකු බිහි වී නැත. (ආර්ථික විමසුම, 2001 ජූලි/අගෝස්තු)

ඉන්පසුව මෙරට තේ අපනයනයෙන් 55% - 60% මිලදී ගැනීමෙන් මැදපෙරදිග රටවල් ප්‍රධාන ගැනුම්කරුවන් බවට පත්ව ඇත. ඒ අනුව 1984 දී ඉරාකය විශාලම ගැනුම්කරුවා බවට පත්ව ඇත. නමුත් 1985 - 1990 කාලය තුළ රුසියාව ප්‍රමුඛ ස්ථානයට පත්වීම නිසා ඉරාකයට දෙවන ස්ථානය හිමිව ඇත. එම ස්ථානය 1991 දී ඉරානයට හිමි වී ඇත.

1991 සහ 1992 දී ප්‍රධාන ගැනුම්කරුවන් අතරට එක් නොවූ CIS රටවල් (ස්වාධීන රාජ්‍යයන්ගේ පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලය) 1993 දී විශාලම ගැනුම්කරු බවට පත් වී ඇත. මෙම රටවල් සඳහා මෙරට මුළු තේ නිෂ්පාදනයම මිලදී ගැනීමට තරම් ශක්තිමත් වෙළඳපොළක් විය. ඒ අනුව 1992 දී තේ කිලෝග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 4.9 ක් මිලදී ගත් අතර එම ප්‍රමාණය 1993 දී දශ ලක්ෂ 27.7 ක් දක්වා ද 1999 දී දශ ලක්ෂ 56.5 ක් දක්වා ද වැඩි වී ඇත. (ආර්ථික විමසුම, 2001 ජූලි/අගෝස්තු) 2004 වර්ෂය වනවිට මෙරට සමස්ත තේ අපනයනය රටවල් 125 කට අධික ප්‍රමාණයකට සිදු වී ඇත. එම රටවල් අතුරින් ප්‍රධාන ගැනුම්කරු වීමට රුසියාව සමත් වී ඇත.

අපනයන වෙළඳපල සුරක්ෂිත කිරීම සඳහා උසස් තත්වයේ නිම් තේ අවශ්‍යය වේ. උසස් තත්වයේ තේ නිෂ්පාදනයකට උසස් තත්වයේ පවතින තේ දළ අවශ්‍යය. එසේ නොවූහොත් ළපටි තේ දළවලින් නිම් තේ වලට ලැබෙන ආවේණික රසය, වර්ණය, සුවඳ ආදිය නොලැබී යයි. එමෙන්ම මෝරන ලද තේ දළ තේ නිෂ්පාදනයට එකතුවීම සමස්ත තේ නිෂ්පාදනයේම ගුණාත්මකභාවය අඩු වීමට බලපායි. එයින් අපනයන වෙළඳපල දුර්වල වේ. එමෙන්ම බාල තේ වර්ග සහ කසල තේ

නිෂ්පාදනය ඉහළ යාමට ද හේතු වේ. එමනිසා සැමවිටම උසස් තත්ත්වයේ තේ දළ පමණක් කර්මාන්තශාලා භාරගත යුතු වේ. ඒ සඳහා නෙළාගත යුතු තේ දළවල ස්වභාවය හා ඒවායින් ලැබෙන නිම් තේ වල ප්‍රමිතිය වග අංක 9 මගින් දක්වා ඇත.

	දළවල ස්වභාවය	නිම් තේ වල ප්‍රමිතිය
1	අරිම්බු	හොඳ නිම් තේ
2	තිරය සහ පත්‍ර දෙකක් සහිත දළ	හොඳ නිම් තේ
3	තිරය සහ නොමේරූ පත්‍ර තුනක් සහිත දළ	හොඳ නිම් තේ
4	ළපටි වංගි දළ	හොඳ නිම් තේ
5	ළපටි තනි පත්‍ර	හොඳ නිම් තේ
6	තිරය සහ පත්‍ර තුනකට වැඩි දළ	බාල නිම් තේ
7	තිරය සහ මේරූ පත්‍ර	බාල නිම් තේ
8	මේරූ වංගි	බාල නිම් තේ
9	පත්‍ර කැබලි සහ තැලි පොඩි වූ දළ	බාල නිම් තේ

වග අංක 9 : නෙළා ගත යුතු තේ දළවල ස්වභාවය සහ නිම් තේ ප්‍රමිතිය

මේ තත්ත්වයන් අනුගමනය කරමින් ලෝක වෙළඳපලට ගුණාත්මක භාවයෙන් ඉහළ තේ ඉදිරිපත් කිරීම මගින් තේ අපනයන ආදායම වැඩි කර ගත හැකිය. ගුණාත්මක භාවය යනු “භාවිත කිරීමට ඇති සුදුසුකම” ලෙස කෙටියෙන් දැක්විය හැකිය.

මූලාශ්‍රය : සම්පත්දායකයින් පුහුණු කිරීමේ අත්පොත, 2008

ශ්‍රී ලංකා තේ සංවර්ධන මණ්ඩලයට අනුව තේ වල මෙම ගුණාත්මකභාවයෙන් බලාපොරොත්තු වන කරුණු පහත දැක්වේ.

- පාරිභෝගිකයා තෘප්තිමත් විය යුතුයි
- නිශ්චිත අවශ්‍යතාවන්ට අනුකූල විය යුතුයි
- භාවිත කිරීමට සුදුසු විය යුතුයි
- මුදලේ අගයට ප්‍රයෝජනයක් ලැබිය යුතුයි
- මුළුමනින්ම දෝෂ රහිත විය යුතුයි
- විශ්වසනීයත්වය සඳහා සහතික විය යුතුයි
- කාර්යක්ෂමතාව සහ ඵලදායී විය යුතුයි
- ලාභය සඳහා කෙරෙන ආයෝජනයක් විය යුතුයි
- නියමිත වේලාවට සැපයුම කළ යුතුයි
- කළමනාකරණයේ සිදු කෙරෙන විත්ත විප්ලවයක් විය යුතුයි
- උතුම් භාවය සඳහා කෙරෙන ක්‍රමානුකූල ගමනක් විය යුතුයි
- විශ්වාසනීයත්වයක් ඇති විය යුතුයි

තේ දළ නෙළීමේ සිට අලෙවියට සූදානම් කිරීම දක්වා වූ තේ නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලිය ගත් විට එය ප්‍රධාන අංශ 3 ක් යටතේ හඳුනා ගත හැක. එනම්, කෙෂ්ත්‍රීය අංශය ප්‍රවාහන අංශය හා කර්මාන්ත

ශාලාවේ අංශය වේ. මේ අනුව උසස් තත්වයේ තේ නිෂ්පාදනය කිරීම සඳහා තේ නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලියේ මෙම ප්‍රධාන අංශ 3 කෙරෙහි සැලකිලිමත් විය යුතුයි. උසස් තත්වයේ තේ නිෂ්පාදනය සඳහා මෙම අංශ තුනෙහිම මනා ක්‍රියාකාරීත්වයක් තිබීම අනිවාර්යවේ. එයට හේතුව තේ වල ගුණාත්මකභාවය අඩුවීමට මෙම සාධක ප්‍රබල ලෙස බලපාන නිසාය. මෙම අංශ තුනෙහි කටයුතු පහත දක්වා ඇත.

- කේෂ්ත්‍රීය අංශය - තේ දළ නෙළීම, තේ දළ ඇසිරීම
- ප්‍රවාහන අංශය - දළ එකතු කිරීම, ප්‍රවාහනය කිරීම
- කර්මාන්තශාලාවේ අංශය - තේ දළ මැලවීම, තේ දළ ඇඹරීම තේ වර්ග කිරීම, වියළීම, ඇසුරුම් කිරීම

මෙම අංශවලින් මූලික අංශය වන්නේ දළ නෙළීමයි. දළ නෙළීමේදී එහි තත්වය තීරණය කරනු ලබන්නේ එක් වරකට දල්ලක් ලෙස නෙළනු ලබන කොළ ගණන සහ එම දල්ලෙහි මේරු/නොමේරු තත්වයයි. ඒ අනුව උසස් නිම් තේ ලබා ගැනීම සඳහා දළ නෙළීමේ ප්‍රමිතිය පහත ආකාරයට දැක්විය හැකියි.

- සියුම් නෙළීම - අංකුරය සහ තනි කොළය, අංකුරය සහ කොළ දෙක නොමේරු තනි වංග කොළ
- මධ්‍යස්ථ නෙළීම - අංකුරය සහ කොළ දෙක, අංකුරය සහ කොළ තුන, නොමේරු වංගි කොළ දෙක
- රළ නෙළීම - අංකුරය සහ කොළ තුන, අංකුරය සහ කොළ තුනට විශාල දළ කොළ දෙකක් සහ තුනක් සහිත සෙරු වංගි

මේ අනුව නෙළා ගන්නා ලද අස්වැන්නෙන් අඩංගු දළ 70 - 75% ක් පමණ සියුම් තත්වයේ පවතී නම් අස්වැන්නෙහි ගුණාත්මකභාවය ඉහළ තත්වයක පවතී. එමෙන්ම රළභාවය වැඩිවන විට දළවල සාමාන්‍ය බර වැඩිවේ. එහෙත් නිම් තේ වල ගුණාත්මකභාවය අඩුවේ. එය නිම් තේ ප්‍රමිතිය අඩු වීමට සහ බාල තේ වර්ග නිෂ්පාදනය වැඩි වීමට බලපායි.

6. ජාත්‍යන්තර තේ නිෂ්පාදනය හා පරිභෝජනය

ලෝකයේ බොහෝ රටවල තේ ජනප්‍රිය පානයක් බවට පත් වී ඇත. එමෙන්ම ඇතැම් ආසියාතික සහ අප්‍රිකානු රටවල ප්‍රධාන වගාවක් බවට පත් වී ඇත්තේ ද තේ වගාවයි. ඒ අනුව තේ පිළිබඳ ලෝක තත්වය හඳුනා ගැනීම තේ වගා බිම් ප්‍රමාණය, තේ නිෂ්පාදන ප්‍රමාණය, තේ අපනයන ප්‍රමාණය හා තේ පරිභෝජන ප්‍රමාණය යන ආකාර කිහිපයකට කළ හැකිය.

6.1 ලෝකයේ තේ වගා බිම් ප්‍රමාණය

ලෝකයේ තේ වගාව යටතේ ඇති මුළු බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර් 27,168,856 ක් වේ. එම බිම් ප්‍රමාණයෙන් 87% කට වැඩි ප්‍රමාණයක් ව්‍යාප්ත වී ඇත්තේ ආසියානු කලාපයේ ය. එයින් 44% ක් හිමි කරගෙන ලොව වැඩිම තේ වගා බිම් ප්‍රමාණයක් ඇති රට බවට පත් වී ඇත්තේ චීනයයි. වගු අංක 10 මගින් පෙන්වා ඇත්තේ ලෝකයේ තේ වගා කරන රටවල් සහ බිම් ප්‍රමාණයයි.

වගු අංක 10 : ලෝකයේ තේ වගා කරන රටවල් සහ බිම් ප්‍රමාණය

වර්ෂය	නිෂ්පාදන ප්‍රමාණය මෙ. ටොන්	වර්ෂය	නිෂ්පාදන ප්‍රමාණය මෙ. ටොන්
1996	2654	2001	3041
1997	2743	2002	3053
1998	2991	2003	3144
1999	2908	2004	3150
2000	2903		

ඒ අනුව ඉන්දියාව දෙවන වැඩිම තේ වගා බිම් ප්‍රමාණයක් ඇති රට බවට පත් ව ඇත එමෙන් ම ශ්‍රී ලංකාව ඉන්දුනීසියාව, කෙන්යාව යන රටවල් ද තේ වගාව යටතේ සැලකිය යුතු බිම් ප්‍රමාණයක් වගා කර ඇත.

මූලාශ්‍රය : ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය, වාර්ෂික වාර්තාව, 2009.

6.2 ලෝකයේ තේ නිෂ්පාදනය

ලෝකයේ තේ නිෂ්පාදනය 1996 - 2004 දක්වා නිෂ්පාදන ප්‍රමාණයන් අංක 11 වගුව මගින් පෙන්වා ඇත.

වගු අංක 11 : ලෝකයේ තේ නිෂ්පාදනය

වර්ෂය	නිෂ්පාදන ප්‍රමාණය මෙ. ටොන්	වර්ෂය	නිෂ්පාදන ප්‍රමාණය මෙ. ටොන්
1996	2654	2001	3041
1997	2743	2002	3053
1998	2991	2003	3144
1999	2908	2004	3150
2000	2903		

එම දත්තවලට අනුව 1996 වර්ෂයට සාපේක්ෂව 2004 වර්ෂය වනවිට තේ නිෂ්පාදනය මෙට්‍රික් ටොන් 496000 කින් වර්ධනය වී ඇත.

මූලාශ්‍රය : ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය, වාර්ෂික වාර්තාව, 2004.

එමෙන්ම 2003 වර්ෂයට වඩා 2004 වර්ෂයේ දී තේ නිෂ්පාදනය මෙට්‍රික් ටොන් 6,000 කින් ඉහළ ගොස් ඇත. මේ අනුව ලෝකයේ තේ නිෂ්පාදනයේ වාර්ෂික වර්ධනයක් හඳුනා ගත හැකිවේ.

ලෝකයේ තේ නිෂ්පාදනය කලාප අනුව ගත් විට වඩා වැදගත් වන්නේ ආසියානු කලාපයයි. ඒ අනුව ලෝක තේ නිෂ්පාදනයෙන් 81% ක් ආසියානු කලාපයට හිමි වේ. එනම්, ලෝක තේ නිෂ්පාදනයට වාර්ෂිකව තේ මෙට්‍රික් ටොන් 2546000 ක් පමණ එක් කිරීමට ආසියානු කලාපය සමත් ව ඇත. දෙවනුවට තේ නිෂ්පාදනයේ දී වැදගත් වන්නේ අප්‍රිකානු කලාපයයි. ඒ අනුව අප්‍රිකානු කලාපයෙන් ලෝක තේ නිෂ්පාදනයට 16% ක් එනම් මෙට්‍රික් ටොන් 477,000 ක් පමණ වාර්ෂිකව එක්වේ.

එමෙන් ම ලෝකයේ තේ නිෂ්පාදන ප්‍රමාණය අනුව රටවල් හඳුනා ගැනීමට ද හැකිවේ. ඒ අනුව ලෝකයේ වැඩිම තේ නිෂ්පාදනයක් ඇති රට බවට පත් ව ඇත්තේ ඉන්දියාවයි. ඒ අනුව ඉන්දියාවට ලෝක තේ නිෂ්පාදනයෙන් 26% ක කොටසක් හිමිවේ. දෙවැනි වැඩිම තේ නිෂ්පාදය රට බවට 25% ක

කොටසක් හිමි වීන් පත්ව ඇත. ශ්‍රී ලංකාව සහ කෙන්යාව ලෝක තේ නිෂ්පාදනයේ තුන්වැනි සහ හතරවැනි ස්ථාන හිමි කරගෙන ඇත. අංක 12 වගුව මගින් පෙන්වා ඇත්තේ ලෝක තේ නිෂ්පාදන ප්‍රමාණයන්ය.

වගු අංක 12 : රටවල් අනුව ලෝකයේ තේ නිෂ්පාදනය

රට	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
ඉන්දියාව	780	811	874	826	846	854	826	857	820
චීනය	593	613	665	676	683	702	745	768	785
කෙන්යාව	257	221	294	249	236	295	287	294	325
ශ්‍රී ලංකාව	258	277	280	284	306	295	310	303	308
ඉන්දුනීසියාව	166	154	167	161	157	173	173	168	165
තුර්කිය	114	139	179	171	131	143	142	155	145
වියට්නාමය	47	52	57	65	70	80	88	93	95
ජපානය	89	91	83	88	89	90	84	87	85
ආජන්ටිනාව	43	55	50	55	63	59	58	60	63
බංගලාදේශය	53	51	56	46	53	57	53	57	56
ඉරානය	66	70	65	68	44	59	49	58	53
මලාවි	38	44	40	38	42	37	39	42	50
වෙනත් රටවල්	148	164	182	180	182	198	198	203	200
එකතුව	2654	2743	2991	2908	2903	3041	3053	3144	3150

මූලාශ්‍රය : ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය, වාර්ෂික වාර්තාව, 2004.

එම දත්තවලට අනුව ඉරානයේ සහ ඉන්දුනීසියාවේ තේ නිෂ්පාදනයන් 1996 වර්ෂයට සාපේක්ෂව 2004 වර්ෂය වනවිට අඩු වීමක් හඳුනා ගත හැකි වන අතර අනෙක් සෑම තේ නිෂ්පාදන රටකම තේ නිෂ්පාදනයෙහි වර්ධනයක් හඳුනා ගත හැකිය.

6.3 ලෝකයේ තේ අපනයනය

ලෝකයේ තේ නිෂ්පාදනයේ වර්ධනයට සාපේක්ෂව ලෝකයේ තේ අපනයනය ද ඉහළ යයි. එය ලෝක තේ අපනයන දත්ත මගින් පැහැදිලිව හඳුනා ගත හැකිවේ. ඒ අනුව 1996 මෙට්‍රික් ටොන් දහස් 1094 ක් වූ ලෝක තේ අපනයනය 2004 වර්ෂය වනවිට මෙට්‍රික් ටොන් දහස් 1496 දක්වා මෙට්‍රික් ටොන් දහස් 402 කින් වර්ධනය වී ඇත. එමෙන්ම 2003 වර්ෂයට වඩා 2004 වර්ෂයේ දී තේ අපනයනය 7.8% කින් වර්ධනය වී ඇත.

එමෙන්ම තේ අපනයනය පිළිබඳව හඳුනා ගැනීම ලෝක වෙළඳපොලට තේ අපනයනය කිරීමෙන් ඒ ඒ රටවල් වලට හිමි වී ඇති ප්‍රතිශතයන් අනුව කළ හැක. ඒ අනුව ලෝක වෙළඳපොලට තේ අපනයනය කිරීමෙන් වැඩිම ප්‍රතිශතයක් එනම් 22% ක් කෙන්යාවට හිමි ව ඇත. 18.7% ප්‍රතිශතයක් හිමි කර ගැනීමට ශ්‍රී ලංකාවට සමත්ව ඇත. නමුත් ලෝකයේ වැඩිම තේ නිෂ්පාදනයක් ඇති ඉන්දියාවට හිමි වී ඇත්තේ 12% කි.

රටවල් අනුව ද තේ අපනයන ප්‍රමාණයන් හඳුනා ගත හැකිය. වගු අංක 13 හි දක්වා ඇත්තේ 1995 - 2004 දක්වා තේ අපනයන ප්‍රමාණයන් ය.

වගු අංක 13 : ලෝකයේ තේ අපනයනය

රට	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
ශ්‍රී ලංකාව	236	234	257	265	263	280	287	286	292	291
චීනය	166	167	202	217	189	228	249	252	260	279
කෙන්යාව	237	244	194	263	242	217	258	266	269	327
ඉන්දියාව	164	160	201	208	188	204	180	197	171	179
ඉන්දුනීසියාව	79	101	67	67	98	106	100	100	88	96
වියට්නාමය	19	21	27	33	36	56	68	75	52	60
උගන්ඩා	11	15	18	23	22	26	30	31	34	30
සිම්බාබ්වේ	9	10	11	11	15	17	17	19	17	15
ටැන්සානියා	20	18	19	22	21	22	22	23	20	24
බංගලාදේශය	25	26	25	22	15	18	13	14	12	12
ආජන්ටිනාව	41	41	56	59	52	50	57	57	58	66
වෙනත් රටවල්	86	89	125	113	120	104	107	116	114	117

මූලාශ්‍රය : ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය, වාර්ෂික වාර්තාව, 2004.

එම දත්තවලට අනුව 2003 වර්ෂය දක්වාම වැඩිම තේ අපනයනයක් ඇති රට ලෙස තේ අපනයනයෙන් 19.5% ක ප්‍රතිශතයක් හිමි ශ්‍රී ලංකාව පත් වී ඇත. නමුත් 2004 වර්ෂයේ දී කෙන්යාවේ තේ නිෂ්පාදනය වැඩි වීම නිසා තේ අපනයනයේ දී සිදු වූ වර්ධනය නිසා වැඩිම තේ අපනයනයක් ඇති රට බවට කෙන්යාව පත් වී ඇත. ඒ අනුව කිලෝ ග්‍රෑම් මිලියන 326.3 ක් අපනයනය කිරීමට කෙන්යාව සමත් ව ඇත.

6.4 ලෝක තේ පරිභෝජනය

වර්තමාන තේ පරිභෝජනය ගත් විට ලොව පුරා රටවල් රැසක තේ ජනප්‍රිය පානයක බවට පත් ව ඇත. ඒ අනුව අංක 14 මගින් ලෝකයේ තේ පරිභෝජනය පෙන්වා ඇත.

වගු අංක 14 : ලෝකයේ තේ පරිභෝජනය

රට	මුළු පරිභෝජනය (000 මෙ. වොන්)	රට	මුළු පරිභෝජනය (000 මෙ. වොන්)
අයර්ලන්තය	11,620	හොංකොං	9,260
ලිබියාව	15,770	බහරේන්	880
කටාර්	1,730	ඉරානය	84,150
ඉරාකය	60,830	ජපානය	145,390
ක්වේට්	5,170	ටියුනීසියාව	11,030
එක්සත් රාජධානිය	132,810	චීලී	15,440
තුර්කිය	8,180	තවසිලන්තය	3,730
ඇෆ්ගනිස්තානය	37,370	ඊජිප්තුව	61,740
සිරියාව	83,500	ඉන්දියාව	679,330
මොරොක්කෝව	42,130	චීනය	486,330
ශ්‍රී ලංකාව	26,310	රුසියාව/සි.අයි.එස්	219,160

මූලාශ්‍රය : ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය, වාර්ෂික වාර්තාව, 2004.

7. ශ්‍රී ලංකාවේ තේ කර්මාන්තයේ නූතන ප්‍රවණතා

ශ්‍රී ලංකාවේ තේ කර්මාන්තය ජාතික ආර්ථිකයට විශාල දායකත්වයක් දක්වයි. ඒ විදේශ විනිමය උපයාදීම අතින් හා දේශීය වශයෙන් රැකියා අවස්ථා සලසාදීම යන අංශ දෙකින්ය. එසේ වුවත් වර්තමානයේදී තේ කර්මාන්තය විශාල ගැටලු හා අභියෝග කීපයකට මුහුණ දී ඇත. ඒවා නම්,

- ඩොලර් බිලියන 1 ක් තරම් වූ වාර්ෂික ආදායම තවදුරටත් වර්ධනය කර ගැනීම.
- ගුණාත්මක භාවයෙන් ඉහළ තේ අපනයනය කිරීම.
- තොග තේ වෙනුවට එකතු කළ වටිනාකමක් සහිත තේ අපනයනය වැඩි කිරීම.
- තේ වගාවෙන් ලැබෙන ඵලදාව වැඩි කර ගැනීම.
- තේ නිෂ්පාදනය වැඩිකර ගැනීම.
- නිෂ්පාදන පිරිවැය පහළ මට්ටමක පවත්වාගෙන යාම. ආදිය වේ.

තේ අපනයන ආදායම, අපනයන ප්‍රමාණය හා අපනයන මිල යන කරුණු දෙක මත තීරණය වේ. මෙයින් තේ අපනයන ප්‍රමාණය ලෝක ඉල්ලුමට සරිලන පරිදි වැඩි කර ගතහොත් පවතින මිල ගණන් යටතේම අපනයන ආදායම වැඩිකර ගත හැකි වනු ඇත .

ගුණාත්මකභාවයෙන් ඉහළ තේ අපනයනය සහතික කිරීම සඳහා සියලුම අපනයනකරුවන්ට ජාත්‍යන්තර තත්ව සහතික (ISO 3720, ISO 22000) ලබා ගැනීමට අවශ්‍ය කටයුතු සිදුකරන ලෙස තේ සංවර්ධන මණ්ඩලය විසින් අවවාද කර ඇත. විශේෂයෙන් යුරෝපා සංගමයට තේ අපනයනය කිරීමේදී එම තේ නිෂ්පාදනයේ සෑම අවස්ථාවකම උසස් සැකසුම් ප්‍රමිතියක් සහ මනා සෞඛ්‍ය ආරක්ෂිත තත්වයක් පවත්වා ගත යුතුය. මේ සඳහා එම තේ කම්හල් උපද්‍රව විශ්ලේෂණ හා අවධි ලක්ෂ්‍ය පාලන පද්ධතිය පිළිබඳ සහතිකය ලබා ගැනීම අනිවාර්ය වේ (HACCP- Hazard Analysis and Critical Control Point). මෙම තත්ව සහතිකයන් ලබා ගත් තේ අපනයනය කිරීම ශ්‍රී ලංකා තේ සඳහා ඇති ජාත්‍යන්තර පිළිගැනීම වැඩි වීමට හේතු වේ. එසේම එය ශ්‍රී ලංකා තේ සඳහා ඇති ඉල්ලුම වැඩි වීමට ද හේතු වේ.

එකතු කළ වටිනාකමක් සහිත තේ අපනයනය කිරීම සඳහා ඉහළ මිලක් ලැබේ. ඒ නිසා එම ප්‍රමාණය වැඩි කර ගැනීම ඉතා වැදගත් වේ. දැනට ශ්‍රී ලංකාවෙන් අපනයනය කරන මුළු තේ ප්‍රමාණයෙන් අපනයනයෙන් එකතු කළ වටිනාකමක් සහිත තේ ලෙස අපනයනය කරන්නේ 30% ක් 40% අතර ප්‍රමාණයක් පමණි. ශ්‍රී ලංකා තේ මිලදී ගනු ලබන සමහර රටවල් අපගේ තොග තේ මිලට ගෙන ඔවුන්ගේ රටේදී එකතු කළ වටිනාකමක් සහිත තේ බවට පත් කර ඔවුන්ගේ වෙළඳ නාම යටතේ අලෙවි කිරීම සිදු කරයි. මෙය ශ්‍රී ලංකාවේ තේ සඳහා ලැබිය යුතු නියම පිළිගැනීම නොලැබී යාමටත් නියම මිල නොලැබී යාමටත් හේතු වේ. මේ නිසා එම වෙළඳපොළ තුළ ශ්‍රී ලංකා තේ “Ceylon Tea” යන නාමය ප්‍රචලිත කිරීම ඉතා වැදගත් වේ.

තේ නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමේදී තේ නැවත වගා කිරීම (Replantation) ඉතා වැදගත් වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ තේ වතු වලින් වැඩි කොටසක් වයස්ගත වීම නිසා ඵලදායීතාවද අඩු වී තිබේ. මේ නිසා තේ නැවත වගා කිරීමේ අනුපාතය 2%ක් පමණවත් විය යුතු වුවත් එම ප්‍රමාණය ඊට වඩා පහළ මට්ටමක පවතී. එසේම නැවත වගා කිරීම සඳහා තේ ඇට වලින් පැළ ලබාගැනීමට (Seedling Tea) වඩා රිකිලි තේ වගා කිරීම (VP Tea) ඵලදායීතාව වැඩිකර ගැනීමට හේතුවක් වේ.

කෙසේ වුවත් තේ කර්මාන්තය තවමත් ශ්‍රී ලංකා ආර්ථිකයේ ශක්තිමත් අංශයක් නිසා ඒ කෙරෙහි ඇති අවධානය තව දුරටත් වැඩි කළ යුතු බව පැහැදිලි වේ.